

TABELUL DE CONCORDANȚĂ

1	Titlul actului UE, inclusiv cea mai recentă modificare, nr. CELEX: Directiva nr. 2014/104/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind anumite norme care guvernează acțiunile în despăgubire în temeiul dreptului intern în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a statelor membre și a Uniunii Europene, CELEX: 32014L0104			
2	Titlul proiectului de act normativ național: Proiectul de lege privind acțiunile în despăgubire pentru prejudiciile cauzate prin încălcarea legislației în materie de concurență			
3	Gradul general de compatibilitate: Compatibil			
4	Autoritatea/persoana responsabilă: Consiliul Concurenței/Ecaterina Calin, controlor de stat, DJ			
5	Data întocmirii/actualizării: 06.2026			
Actul Uniunii Europene		Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observații
6		7	8	9
CAPITOLUL I OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII Articolul 1 Obiectul și domeniul de aplicare (1) Prezenta directivă prevede anumite norme necesare pentru a asigura că orice persoană care a suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență de către o întreprindere sau o asociație de întreprinderi își poate exercita în mod efectiv dreptul de a solicita respectivei întreprinderi sau asociații de întreprinderi o despăgubire integrală pentru prejudiciul respectiv. Aceasta prevede norme care promovează concurența nenenaturată pe piața internă și care îndepărtează obstacolele în calea funcționării adecvate a acesteia prin asigurarea unei protecții echivalente pe întregul cuprins al Uniunii pentru orice persoană care a suferit un astfel de prejudiciu.		Capitolul I DISPOZIȚII GENERALE Articolul 1. Obiectul și domeniul de aplicare (1) Prezenta lege stabilește procedura prin care orice persoană fizică sau juridică care a suferit un prejudiciu cauzat prin încălcarea legislației în materie de concurență de către o întreprindere sau o asociere de întreprinderi poate solicita instanțelor de judecată competente despăgubirea integrală a prejudiciului suferit.	Compatibil	
(2) Prezenta directivă prevede norme pentru coordonarea asigurării respectării normelor de concurență de către autoritățile în materie de concurență și asigurarea respectării normelor respective prin acțiunile în despăgubire introduse în fața instanțelor naționale.		(3) Prezenta lege se aplică în mod egal în cazul încălcării prevederilor art. 5 sau art. 11 din Legea concurenței nr. 183/2012 săvârșite de către întreprinderi publice și de către întreprinderi cărora li s-au încredințat drepturi speciale sau exclusive. (4) Prezenta lege se aplică, de asemenea, încălcărilor dispozițiilor art. 101 sau 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și încălcărilor prevederilor art. 101 sau 102 din Tratat, atunci când acestea din urmă se aplică în paralel cu art. 5 sau art. 11 din Legea concurenței nr. 183/2012.	Compatibil	
Articolul 2		Articolul 2. Definiții	Compatibil	

Definiții În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: 1. „încălcarea legislației în materie de concurență” înseamnă o încălcare a articolelor 101 sau 102 din TFUE sau a legislației naționale în materie de concurență;	(1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele definiții: j) <i>încălcarea legislației în materie de concurență</i> – o încălcare a art. 5 sau 11 din Legea concurenței nr. 183/2012, și/sau, ulterior datei intrării în vigoare a Tratatului de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană, a art. 101 sau 102 din TFUE;		
2. „autorul încălcării” înseamnă o întreprindere sau o asociație de întreprinderi care a săvârșit o încălcare a legislației în materie de concurență;	c) <i>autorul încălcării</i> - întreprinderea sau asocierea de întreprinderi care a săvârșit o încălcare a legislației în materie de concurență;	Compatibil	
3. „legislația națională în materie de concurență” înseamnă dispozițiile legislației naționale care urmăresc predominant același obiectiv ca articolele 101 și 102 din TFUE și care sunt aplicate aceleiași cauze și în paralel cu legislația Uniunii în materie de concurență în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, excluzând dispozițiile de drept național care impun sancțiuni penale persoanelor fizice, cu excepția cazului în care aceste sancțiuni penale constituie mijloacele de a asigura respectarea normelor de concurență aplicabile întreprinderilor;	<i>k) legislația națională în materie de concurență - dispozițiile art. 5 sau 11 din Legea concurenței nr. 183/2012, care urmăresc predominant același obiectiv ca și art. 101 și 102 din Tratatul de Funcționare a Uniunii Europene, excluzând dispozițiile de drept național care impun sancțiuni penale persoanelor fizice, cu excepția cazului în care aceste sancțiuni penale constituie mijloacele de a asigura respectarea normelor de concurență aplicabile întreprinderilor;</i>	Compatibil	
4. „acțiune în despăgubire” înseamnă o acțiune în temeiul legislației naționale prin care o cerere de despăgubiri este adusă în fața unei instanțe naționale de către o parte care pretinde a fi prejudiciată sau de către o persoană care acționează în numele uneia sau mai multor părți care pretind a fi prejudiciate, în cazul în care legislația Uniunii sau legislația națională prevede această posibilitate, sau de către o persoană fizică sau juridică ce i-a succedat în drepturi părții care a pretins a fi fost prejudiciată, inclusiv persoana care a achiziționat drepturile litigioase;	a) acțiune în despăgubire - formularea unei cereri privind acordarea de despăgubiri în fața instanței de judecată de către o parte care se pretinde a fi prejudiciată sau de către o persoană care acționează în numele uneia sau mai multor părți care se pretind a fi prejudiciate, ori de către o persoană fizică sau juridică ce i-a succedat în drepturi părții care a pretins a fi fost prejudiciată, inclusiv persoana care a achiziționat drepturile litigioase;	Compatibil	
5. „cerere de despăgubiri” înseamnă o cerere de despăgubiri pentru prejudiciul cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență;		Prevederi UE netranspuse	
6. „parte prejudiciată” înseamnă o persoană care a suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență;	l) <i>parte prejudiciată</i> - o persoană care a suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență;	Compatibil	
7. „autoritate națională în materie de concurență” înseamnă o autoritate desemnată de un stat membru în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ca fiind responsabilă cu aplicarea articolelor 101 și 102 din TFUE;		Prevederi UE netranspuse	
8. „autoritate în materie de concurență” înseamnă Comisia sau o autoritate națională în materie de concurență sau ambele, în funcție de context;	b) autoritate de concurență - Consiliul Concurenței, ca autoritate de concurență națională, conform art. 2 alin. (6) din Legea concurenței nr. 183/2012, sau, ulterior datei aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, Comisia Europeană sau orice altă autoritate națională de concurență dintr-un stat membru, ori toate, după caz;	Compatibil	

9. „instanță națională” înseamnă orice instanță judecătorească dintr-un stat membru în sensul articolului 267 din TFUE;		Prevederi UE netranspuse	
10. „instanță de control judiciar” înseamnă o instanță națională care are competență, prin căi de atac ordinare, de a exercita controlul judiciar asupra deciziilor unei autorități naționale în materie de concurență sau controlul judiciar asupra hotărârilor pronunțate privind deciziile respective, indiferent dacă instanța respectivă are competența de constatare a unei încălcări a legislației în materie de concurență;		Prevederi UE netranspuse	
11. „decizie de constatare a unei încălcări” înseamnă o decizie a unei autorități în materie de concurență sau a unei instanțe de control judiciar prin care se constată o încălcare a legislației în materie de concurență;	g) <i>decizie de constatare a unei încălcări</i> - decizia unei autorități de concurență sau a unei instanțe de control judiciar prin care se constată o încălcare a legislației în materie de concurență;	Compatibil	
12. „decizie definitivă de constatare a unei încălcări” înseamnă o decizie de constatare a unei încălcări care nu poate sau nu mai poate fi contestată prin mijloace obișnuite;	h) <i>decizie definitivă de constatare a unei încălcări</i> - decizia de constatare a unei încălcări a legislației în materie de concurență, care nu poate sau nu mai poate fi contestată prin mijloace legale, obținând puterea lucrului decis;	Compatibil	
13. „probă” înseamnă orice tip de mijloace de probă admisibile înaintea instanței naționale sesizate, în special înscrisuri și orice alte obiecte care conțin informații, indiferent de mediul de stocare a informației;	m) <i>probă</i> - orice tip de mijloace de probă admisibile înaintea instanței sesizate, în special înscrisuri și orice alte obiecte care conțin informații, indiferent de mediul de stocare a informației;	Compatibil	
14. „cartel” înseamnă o înțelegere sau o practică concertată între doi sau mai mulți concurenți care urmărește coordonarea comportamentului concurențial al acestora pe piață sau influențarea parametrilor relevanți ai concurenței prin practici care includ, printre altele, fixarea sau coordonarea prețurilor de achiziție sau de vânzare sau a altor condiții comerciale, inclusiv în legătură cu drepturile de proprietate intelectuală, alocarea cotelor de producție sau de vânzare, împărțirea piețelor și a clienților, inclusiv manipularea procedurilor de cerere de oferte, restricționări ale importurilor sau exporturilor sau acțiuni anticoncurențiale împotriva altor concurenți;		Prevederi UE netranspuse	Noțiunea de „cartel” este definită în sensul Legii concurenței nr. 183/2012. Art. 2 alin. (2) <i>cartel</i> – acord sau practică concertată între doi sau mai mulți concurenți care urmărește coordonarea comportamentului concurențial al acestora pe piață sau influențarea parametrilor relevanți ai concurenței prin practici care includ fixarea sau coordonarea prețurilor de achiziție sau de vânzare ori a altor condiții comerciale, inclusiv în legătură cu drepturile de proprietate intelectuală, alocarea cotelor de producție sau de vânzare, împărțirea piețelor și a clienților, manipularea procedurilor de cerere de oferte, restricționări ale importurilor sau exporturilor sau acțiuni anticoncurențiale împotriva altor concurenți;
15. „program de clemență” înseamnă un program privind aplicarea articolului 101 din TFUE sau a unei dispoziții corespunzătoare din legislația națională în baza căruia un participant la o		Prevederi UE netranspuse	Noțiunea de „program de clemență” este definită în sensul Legii concurenței nr. 183/2012.

înțelegere secretă de tip cartel, în mod indepen-dent de celelalte întreprinderi implicate în cartel, cooperează în cadrul unei investigații desfășurate de o autoritate în materie de concurență, furnizând în mod voluntar informații pe care le are acesta despre cartel și rolul său în cadrul cartelului, primind în schimb, printr-o decizie sau prin întreruperea procedurilor, imunitate la amenzi sau o reducere a cuantumului amenzilor care ar urma să fie impuse pentru implicarea sa în cartel;			Art. 2 alin. (2) <i>politică de clemență</i> – instrument privind aplicarea art. 5, pe baza căruia un participant la un cartel, în mod independent de celelalte întreprinderi implicate în acord, cooperează în cadrul unei investigații desfășurate de Consiliul Concurenței, furnizând în mod voluntar informațiile pe care acesta le are despre cartel și despre rolul său în cadrul cartelului și primind în schimb, printr-o decizie, imunitate la amenzi sau o reducere a amenzilor care ar urma să fie impuse pentru implicarea sa în cartel.
16. „declarație de clemență” înseamnă informațiile sau înregistrările acestora furnizate în mod voluntar unei autorități în materie de concurență, în scris sau oral, de către o întreprindere sau o persoană fizică sau în numele acesteia, care prezintă cunoștințele întreprinderii sau ale persoanei fizice în cauză cu privire la un cartel și propriul rol în cadrul acestuia și care au fost redactate în mod specific pentru a fi înaintate autorității de concurență în vederea obținerii imunității la amendă sau a unei reduceri a cuantumului amenzii în cadrul unui program de clemență, neincluzând informațiile preexistente;		Prevederi UE netranspuse	Noțiunea de „declarație de clemență” este definită în sensul Legii concurenței nr. 183/2012. Art. 2 alin. (2) <i>cerere de clemență</i> – informare în mod voluntar a Consiliului Concurenței, în scris sau verbal, de către o întreprindere sau o persoană fizică ori în numele acesteia sau înregistrare a acestei informări, care prezintă cunoștințele întreprinderii sau ale persoanei fizice în cauză cu privire la un cartel și propriul rol în cadrul acestuia și care a fost redactată în mod specific pentru a fi înaintată autorității de concurență în vederea obținerii imunității la amenzi sau a unei reduceri a amenzilor în cadrul unei politici de clemență, neincluzând dovezile care există indiferent de procedurile de aplicare a legii și indiferent dacă aceste informații se află sau nu în dosarul Consiliului Concurenței, și anume informațiile preexistente.
17. „informații preexistente” înseamnă probe care există indiferent de procedurile unei autorități în materie de concurență, indiferent dacă aceste informații se află sau nu în dosarul unei autorități în materie de concurență;	i) <i>informații preexistente</i> - probe care există indiferent de procedurile unei autorități de concurență ori dacă aceste informații se află sau nu în dosarul unei autorități de concurență;	Compatibil	

18. „propunere de încheiere a unei tranzacții” înseamnă informarea voluntară a unei autorități în materie de concurență de către o întreprindere sau în numele acesteia, care cuprinde recunoașterea, sau renunțarea la litigiu, de către între-prinderea în cauză cu privire la participarea sa la o încălcare a legislației în materie de concurență și asumarea responsabilității sale pentru încălcarea respectivă, informare redactată în mod specific pentru ca autoritatea în materie de concurență să poată aplica o procedură simplificată sau accelerată;		Prevederi UE netranspuse	Noțiunea de „ propunere de recunoaștere a săvârșirii încălcării legislației concurențiale este definită în sensul Legii concurenței nr. 183/2012. Art. 2 alin. (2) <i>propunere de recunoaștere a săvârșirii încălcării legislației concurențiale</i> – informare în mod voluntar a Consiliului Concurenței de către o întreprindere sau în numele unei întreprinderi, care cuprinde recunoașterea participării acesteia la o încălcare a legislației concurențiale sau renunțarea de a contesta această participare și asumarea responsabilității pentru încălcarea respectivă, informare redactată în mod specific pentru ca autoritatea de concurență să poată aplica o procedură simplificată sau accelerată.
19. „beneficiar de imunitate” înseamnă o întreprindere sau o persoană fizică căreia i s-a acordat imunitate la amendă de către o autoritate în materie de concurență în cadrul unui program de clemență;	d) <i>beneficiar de imunitate</i> - întreprinderea căreia i s-a acordat imunitate la amendă de către o autoritate de concurență în cadrul unui program de clemență;	Compatibil	
20. „suprapreț” înseamnă diferența dintre prețul plătit în realitate și prețul care ar fi prevalat în absența unei încălcări a legislației în materie de concurență;	o) <i>suprapreț</i> - diferența dintre prețul plătit în realitate și prețul care ar fi prevalat în absența unei încălcări a legislației în materie de concurență;	Compatibil	
21. „soluționare consensuală a litigiului” înseamnă orice mecanism care permite părților să ajungă la o soluționare extra-judiciară a unui litigiu privind o cerere de despăgubire;	n) <i>soluționare consensuală a litigiului</i> - orice mecanism prin care părțile ajung la o soluționare extrajudiciară a unui litigiu privind o cerere de despăgubire;	Compatibil	
22. „tranzacție consensuală” înseamnă un acord la care se ajunge în urma unei soluționări consensuale a litigiului;	p) <i>tranzacția de împăcare</i> - acordul la care se ajunge în urma unei soluționări consensuale a litigiului;	Compatibil	
23. „cumpărător direct” înseamnă o persoană fizică sau juridică care a achiziționat direct de la autorul încălcării produse sau servicii care au făcut obiectul unei încălcări a legislației în materie de concurență;	e) <i>cumpărător direct</i> - persoana fizică sau juridică care a achiziționat direct de la autorul încălcării produse sau servicii care au făcut obiectul unei încălcări a legislației în materie de concurență;	Compatibil	
24. „cumpărător indirect” înseamnă o persoană fizică sau juridică care a achiziționat, nu în mod direct de la autorul încălcării, ci de la un cumpărător direct sau de la un cumpărător ulterior, produse sau servicii care au făcut obiectul unei încălcări a legislației în materie de	f) <i>cumpărător indirect</i> - persoana fizică sau juridică care a achiziționat, nu în mod direct de la autorul încălcării, ci de la un cumpărător direct sau de la un cumpărător ulterior, produse sau servicii care au făcut obiectul unei încălcări a legislației în materie de concurență sau produse sau servicii rezultând din	Compatibil	

concurență sau produse sau servicii rezultând din bunurile sau serviciile respective sau conținând astfel de bunuri sau servicii.	bunurile sau serviciile respective sau conținând astfel de bunuri sau servicii;		
Articolul 3 Dreptul la despăgubiri integrale (1) Statele membre se asigură că orice persoană fizică sau juridică care a suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență poate solicita și obține despăgubiri integrale pentru prejudiciul respectiv.	Articolul 3. Dreptul la acțiune (1) Orice persoană care a suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a dispozițiilor art. 5 sau 11 din Legea concurenței nr. 183/2012 poate solicita și obține repararea integrală a prejudiciului respectiv. (2) Orice persoană care a suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a dispozițiilor art. 101 sau 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene poate solicita și obține repararea integrală a prejudiciului respectiv.	Compatibil	
(2) Despăgubirile integrale plasează persoanele care au suferit un prejudiciu în poziția în care s-ar fi aflat dacă încăl-carea legislației în materie de concurență nu ar fi fost săvârșită. Prin urmare, acestea includ dreptul la despăgubiri pentru pierderea efectivă și pentru pierderea de profit plus plata dobânzii.	(3) Despăgubirile integrale repun persoanele care au suferit un prejudiciu în situația în care s-ar fi aflat dacă încălcarea nu ar fi avut loc. Despăgubirea integrală include pierderea efectivă, profitul de care este lipsită persoana prejudiciată, precum și plata dobânzii aferente.	Compatibil	
(3) Despăgubirea integrală în temeiul prezentei directive nu conduce la o despăgubire excesivă, indiferent dacă despă-gubirea integrală se produce în urma unor despăgubiri punitive, multiple sau de altă natură.	(4) Despăgubirea integrală nu poate conduce la o îmbogățire fără justă cauză, indiferent dacă despăgubirea integrală se produce în urma unor despăgubiri punitive, multiple sau de altă natură.	Compatibil	
Articolul 4 Principiile eficacității și echivalenței În conformitate cu principiul eficacității, statele membre se asigură că toate normele și procedurile naționale referitoare la exercitarea cererilor de despăgubiri sunt concepute și aplicate astfel încât să nu facă practic imposibilă sau deosebit de dificilă exercitarea dreptului la despăgubiri integrale conferit la nivelul Uniunii pentru un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență. În conformitate cu principiul echivalenței, normele sau procedurile naționale referi-toare la acțiunile în despăgubire întemeiate pe încălcări ale articolelor 101 sau 102 din TFUE nu sunt mai puțin favorabile pentru părțile care pretind a fi prejudiciate decât cele care reglementează acțiunile similare în despăgubire care rezultă din încălcări ale legislației naționale.	Articolul 4. Competența instanței de judecată (1) Competența de a soluționa cererile de reparare a prejudiciului cauzat de întreprinderi ca urmare a unei încălcări a legislației în materie de concurență revine Curții de Apel Centru. (2) Acțiunile privind despăgubirile, înaintate în temeiul prezentei legi, sunt scutite de la plata taxei de stat, dar se achită taxa de timbru. (3) Acțiunile în repararea prejudiciului cauzat de întreprinderi ca urmare a unei încălcări a legislației în materie de concurență se examinează potrivit prevederilor prezentei legi. În măsura în care prezenta lege nu reglementează anumite aspecte procedurale sau de drept material, se aplică, în mod corespunzător, prevederile Codului de procedură civilă nr. 225/2003, Codului civil nr. 1107/2002 și Legii privind medierea și statutul mediatorului nr. 9/2026.	Compatibil	
CAPITOLUL II DIVULGAREA PROBELOR Articolul 5 Divulgarea probelor (1) Statele membre se asigură că, în cadrul procedurilor dintr-o acțiune în despăgubire din Uniune la cererea unui reclamant care a	CAPITOLUL II DIVULGAREA PROBELOR Articolul 5. Divulgarea probelor (1) În cadrul procedurilor dintr-o acțiune în despăgubire, la cererea unui reclamant care a prezentat o justificare întemeiată	Compatibil	

prezentat o justificare întemeiată conținând faptele și mijloacele de probă disponibile în mod rezonabil și suficiente pentru a dovedi caracterul plauzibil al cererii sale de despăgubiri, instanțele naționale pot dispune divulgarea de către pârât sau de către un terț a probelor relevante pe care le controlează, sub rezerva condițiilor prevăzute în prezentul capitol. Statele membre se asigură că instanțele naționale pot, la cererea pârâtului, dispune divulgarea de probe relevante de către reclamant sau de către un terț. Prezentul alineat nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor pe care instanțele naționale le au în temeiul Regulamen-tului (CE) nr. 1206/2001.	conținând faptele și mijloacele de probă disponibile pentru a dovedi caracterul plauzibil al cererii sale de despăgubiri, instanța poate dispune divulgarea de probe relevante deținute de pârât sau de un terț, sub rezerva condițiilor prevăzute de prezentul articol și de art. 6-8. La cererea pârâtului, instanța poate dispune divulgarea de probe relevante de către reclamant sau de către un terț.		
(2) Statele membre se asigură că instanțele naționale sunt în măsură să dispună divulgarea unor elemente specificate de probă sau a unor categorii relevante de probe delimitate în motivare pe cât de precis și de strict posibil, pe baza unor elemente de fapt disponibile în mod rezonabil.	(2) Instanța de judecată poate dispune divulgarea unor elemente determinate de probă sau a unor categorii relevante de probe delimitate în motivare pe cât de precis și de strict posibil, pe baza unor elemente de fapt disponibile în mod rezonabil.	Compatibil	
(3) Statele membre se asigură că instanțele naționale limitează divulgarea probelor la ceea ce este proporțional. La stabilirea proporționalității divulgării solicitate de către o parte, instanțele naționale iau în considerare interesele legitime ale tuturor părților și terților vizați. În special, acestea iau în considerare: (a) măsura în care cererea sau apărarea este susținută cu fapte și probe disponibile care să justifice cererea de divulgare de probe; (b) amploarea și costul divulgării, în special pentru eventualii terți implicați, inclusiv pentru a evita căutarea de informații nespecifice, care este puțin probabil să fie relevantă pentru părțile în procedură; (c) dacă probele a căror divulgare se cere conțin informații confidențiale, în special informații privind eventuali terți, precum și ce mecanisme sunt disponibile pentru protecția unor astfel de informații confidențiale.	(3) Instanța de judecată limitează divulgarea probelor la ceea ce este necesar și proporțional. La aprecierea proporționalității cererii de divulgare, instanța ține seama de interesele legitime ale părților și ale terților vizați, în special de: a) măsura în care cererea sau apărarea este susținută cu fapte și probe disponibile care să justifice cererea de divulgare de probe; b) amploarea și costul divulgării, în special pentru eventualii terți implicați, inclusiv pentru a evita căutarea de informații nespecifice, care este puțin probabil să fie relevantă pentru părțile în procedură; c) caracterul confidențial al probelor a căror divulgare se solicită, în special atunci când acestea conțin informații privind terți, precum și măsurile disponibile pentru protecția informațiilor confidențiale.	Compatibil	
(4) Statele membre se asigură că instanțele naționale au competența de a dispune divulgarea de probe care conțin informații confidențiale atunci când le consideră relevante pentru acțiunile în despăgubire. Statele membre se asigură că, atunci când dispun divulgarea de astfel de informații, instanțele naționale au la dispoziție măsuri efective de protecție a acestor informații.	(4) Instanța de judecată poate dispune divulgarea probelor care conțin informații confidențiale, cu aplicarea unor măsuri efective pentru protejarea confidențialității acestora, în cazul în care le apreciază ca fiind relevante pentru soluționarea acțiunii în despăgubire. (5) În aplicarea alin. (4), instanța de judecată poate adopta, cu respectarea dispozițiilor Codului de procedură civilă, ale Legii nr. 384/2023 privind protecția secretelor comerciale și ale Legii concurenței nr. 183/2012, următoarele măsuri necesare pentru protejarea informațiilor confidențiale: a) anonimizarea informațiilor confidențiale și a altor informații confidențiale; b) desfășurarea audierilor în cadrul ședințelor de judecată închise; c) limitarea accesului la probe al persoanelor autorizate;	Compatibil	

	d) întocmirea rapoartelor de expertiză cu respectarea confidențialității; e) alte măsuri, necesare pentru protejarea informațiilor divulgate.		
(5) Interesul pe care întreprinderile îl au de a evita acțiunile în despăgubire ca urmare a unei încălcări a legislației în materie de concurență nu constituie un interes care să asigure acordarea de protecție.	(6) Interesul pe care întreprinderile îl au de a evita acțiunile în despăgubire ca urmare a unei încălcări a legislației în materie de concurență nu constituie un interes care să justifice acordarea de protecție.	Compatibil	
(6) Statele membre se asigură că secretul profesional aplicabil în temeiul legislației Uniunii sau al legislației naționale este pe deplin respectat atunci când instanțele naționale dispun divulgarea de probe.	(7) Instanța de judecată dispune divulgarea de probe asigurând respectarea secretului profesional.	Compatibil	
(7) Statele membre se asigură că persoanelor cărora li se solicită divulgarea li se oferă posibilitatea de a fi audiate înainte ca o instanță națională să dispună divulgarea în temeiul prezentului articol.	(8) Înainte de a dispune divulgarea în temeiul prezentului articol, instanța acordă persoanei de la care se solicită divulgarea posibilitatea de a prezenta observații cu privire la necesitatea, proporționalitatea și întinderea divulgării, inclusiv prin audiere, după caz.	Compatibil	
(8) Fără a aduce atingere alineatelor (4) și (7) și articolului 6, prezentul articol nu împiedică statele membre să mențină sau să introducă norme care ar conduce la o divulgare mai amplă a probelor.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 6 Divulgarea de probe incluse în dosarul unei autorități în materie de concurență (1) Statele membre se asigură că, în scopul acțiunilor în despăgubire, atunci când instanțele naționale dispun divulgarea de probe incluse în dosarul unei autorități în materie de concurență, se aplică prezentul articol, în plus față de articolul 5.	Articolul 6. Divulgarea de probe incluse în dosarul unei autorități de concurență (1) Divulgarea probelor incluse în dosarul unei autorități de concurență este supusă prevederilor prezentului articol, care se completează cu dispozițiile art. 5 în măsura în care prezentul articol nu dispune altfel.	Compatibil	
(2) Prezentul articol nu aduce atingere normelor și practicilor privind accesul public la documente în temeiul Regula-mentului (CE) nr. 1049/2001. (3) Prezentul articol nu aduce atingere normelor și practicilor care se întemeiază pe legislația Uniunii sau legislația națională privind protecția documentelor interne ale autorităților în materie de concurență și a corespondenței dintre autoritățile în materie de concurență.	(3) Prezentul articol nu aduce atingere prevederilor privind accesul liber la informațiile de interes public în temeiul Legii nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, și nici protecției documentelor interne ale Consiliului Concurenței și a corespondenței dintre autoritățile de concurență, întemeiată pe prevederile Legii concurenței nr. 183/2012 și Instrucțiunii privind regulile de acces la dosarul Consiliului Concurenței aprobată prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr.06/2025.	Compatibil	
(4) La evaluarea, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3), a proporționalității unui ordin de divulgare de informații, instanțele naționale examinează, de asemenea, următoarele:	(4) La evaluarea proporționalității unei cereri de divulgare a probelor din dosarul autorității de concurență, în conformitate cu art. 5 alin. (3), instanța de judecată examinează suplimentar dacă:	Compatibil	

(a) dacă cererea a fost formulată în mod specific în ceea ce privește natura, obiectul sau conținutul documentelor trans-mise unei autorități în materie de concurență sau păstrate în dosarul respectivei autorități în materie de concurență și nu a fost o cerere nespecifică privind documente transmise unei autorități în materie de concurență; (b) dacă partea care solicită divulgarea realizează acest lucru în ceea ce privește o acțiune în despăgubire în fața unei instanțe naționale; și (c) în legătură cu alineatele (5) și (10) sau la cererea unei autorități în materie de concurență în conformitate cu alineatul (11), necesitatea de a garanta eficacitatea asigurării respectării legislației în materie de concurență la nivel public.	a) cererea este delimitată în mod specific în privința naturii, obiectului sau conținutului documentelor solicitate, evitându-se cererile cu caracter general sau nedeterminat; b) solicitarea este formulată în legătură cu o acțiune în despăgubire aflată pe rolul instanței de judecată; c) este garantată eficacitatea aplicării la nivel public a legislației în materie de concurență, prin luarea în considerare a dispozițiilor alin. (2) și (5) sau a punctului de vedere prezentat de autoritatea de concurență conform alin. (10).		
(5) Instanțele naționale pot dispune divulgarea următoarelor categorii de probe numai după ce autoritatea în materie de concurență, prin adoptarea unei decizii sau într-un alt mod, și-a încheiat procedurile: (a) informații care au fost pregătite de o persoană fizică sau juridică în mod specific în cadrul procedurilor desfășurate de o autoritate în materie de concurență; (b) informații pe care autoritatea în materie de concurență le-a redactat și le-a transmis părților în cursul procedurilor sale; și (c) propunerile de încheiere a unei tranzacții care au fost retrase.	(5) Divulgarea următoarelor categorii de probe se poate dispune de către instanța de judecată numai după ce autoritatea de concurență, prin adoptarea unei decizii sau a unui alt act, a finalizat procedura administrativă privind examinarea încălcării legislației în materie de concurență: a) informații care au fost pregătite de o persoană fizică sau juridică în mod specific în cadrul procedurilor desfășurate de Consiliul Concurenței; b) informații pe care Consiliul Concurenței le-a redactat și le-a transmis părților în cursul procedurii administrative privind examinarea încălcării legislației în materie de concurență; c) propunerile de recunoaștere a săvârșirii unei practici anticoncurențiale care au fost retrase.	Compatibil	
(6) Statele membre se asigură că, în scopul acțiunilor în despăgubire, instanțele naționale nu pot dispune, în niciun moment, ca o parte în proces sau un terț să divulge oricare dintre următoarele categorii de probe: (a) declarațiile de clemență; și (b) propunerile de încheiere a unei tranzacții.	(6) În cadrul acțiunilor în despăgubire, instanța de judecată nu poate dispune, în niciun moment, ca o parte în proces sau un terț să divulge oricare dintre următoarele categorii de probe: a) cererile de clemență; b) propunerile de recunoaștere a săvârșirii unei practici anticoncurențiale depuse în conformitate cu Regulamentul privind aplicarea procedurii simplificate în cazurile de acordare a tratamentului favorabil întreprinderilor sau asocierilor de întreprinderi care recunosc săvârșirea unei practici anticoncurențiale aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței Nr. 09/2024.	Compatibil	
(7) Reclamanții pot prezenta o cerere motivată pentru accesul unei instanțe naționale la probele menționate la alineatul (6) literele (a) sau (b) cu scopul exclusiv de a se asigura asupra conformității conținutului lor cu definițiile prevăzute la articolul 2 punctele 16 și 18. În cadrul evaluării respective, instanțele naționale pot solicita asistență numai de la autoritatea în materie de concurență competentă. Autorii probelor respective pot avea, de asemenea, posibilitatea de a fi audiați. În orice caz, instanța națională nu oferă celorlalte părți sau unor terți accesul la probele respective.	(7) Reclamanții pot prezenta o cerere motivată pentru accesul instanței la probele prevăzute la alin. (6) lit. a) sau b) cu scopul exclusiv de a se asigura asupra conformității conținutului lor cu definițiile prevăzute de Legea concurenței nr.183/2012. În cadrul evaluării acestei cereri, instanța de judecată poate solicita asistență numai de la autoritatea de concurență competentă. Autorii probelor respective pot avea, de asemenea, posibilitatea de a fi audiați. Instanța de judecată nu oferă celorlalte părți sau unor terți accesul la probele respective.	Compatibil	

(8) În cazul în care doar o parte din probele cerute intră sub incidența alineatului (6), cealaltă parte a probelor se divulgă în conformitate cu alineatele relevante din prezentul articol, în funcție de categoria în care se încadrează.	(8) În cazul în care doar o parte din probele cerute intră sub incidența alin. (6), cealaltă parte a probelor se divulgă în conformitate cu prevederile prezentului articol, în funcție de categoria în care se încadrează.	Compatibil	
(9) Divulgarea de probe de la dosarul unei autorități în materie de concurență care nu se încadrează în niciuna dintre categoriile enumerate în prezentul articol poate fi dispusă în cadrul acțiunilor în despăgubire în orice moment, fără a aduce atingere prezentului articol.	(9) Divulgarea de probe din dosarul unei autorități de concurență, care nu se încadrează în niciuna dintre categoriile prevăzute la alin. (5) și (6), poate fi dispusă de către instanța de judecată în cadrul acțiunilor în despăgubire în orice moment, fără a aduce atingere prezentului articol.	Compatibil	
(10) Statele membre se asigură că instanțele naționale solicită unei autorități în materie de concurență divulgarea de probe aflate în dosarele acesteia numai în cazul în care nicio parte sau niciun terț nu poate în mod rezonabil să furnizeze probe solicitate.		Prevederi UE netranspuse	
(11) În măsura în care o autoritate în materie de concurență este dispusă să își exprime punctul de vedere privind proporționalitatea cererilor de divulgare, aceasta poate prezenta din oficiu observații în fața instanței naționale căreia i-a fost prezentată o cerere de divulgare.	(10) Autoritatea de concurență, din oficiu, poate înainta observații instanței cu privire la proporționalitatea cererilor de divulgare de probe ce au fost prezentate acesteia.	Compatibil	
Articolul 7 Limitări privind utilizarea probelor obținute exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități în materie de concurență (1) Statele membre se asigură că probele din categoriile enumerate la articolul 6 alineatul (6) și care sunt obținute de către o persoană fizică sau juridică exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități în materie de concurență fie sunt considerate inadmisibile în cadrul acțiunilor în despăgubire, fie sunt protejate în alt fel în temeiul normelor naționale aplicabile pentru a se asigura că limitările privind divulgarea de probe prevăzute la articolul 6 produc efecte depline.	Articolul 7. Limitări privind utilizarea probelor obținute exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități de concurență (1) Probele din categoriile enumerate la art. 6 alin. (6), care sunt obținute de către o persoană fizică sau juridică exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități de concurență nu pot fi administrate în cadrul acțiunilor în despăgubire, fiind considerate inadmisibile.	Compatibil	
(2) Până când o autoritate de concurență și-a încheiat procedurile prin adoptarea unei decizii sau într-un alt mod, statele membre se asigură că probele din categoriile enumerate la articolul 6 alineatul (5) și care sunt obținute de către o persoană fizică sau juridică exclusiv prin accesul la dosarul respectivei autorități în materie de concurență fie sunt considerate inadmisibile în cadrul acțiunilor în despăgubire, fie sunt protejate în alt fel în temeiul normelor naționale aplicabile pentru a se asigura că limitările privind divulgarea de probe prevăzute la articolul 6 produc efecte depline.	(2) Până la finalizarea procedurii autorității de concurență, prin adoptarea unei decizii sau într-un alt mod, probele din categoriile enumerate la art. 6 alin. (5) și care sunt obținute de către o persoană fizică sau juridică exclusiv prin accesul la dosarul respectivei autorități în materie de concurență sunt considerate inadmisibile în cadrul acțiunilor în despăgubire.	Compatibil	
(3) Statele membre se asigură că probele obținute de către o persoană fizică sau juridică exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități în materie de concurență și care nu intră sub incidența alineatului (1) sau (2) pot fi utilizate în cadrul unei acțiuni în despăgubire numai de către persoana respectivă sau de către o persoană fizică sau juridică ce a succedat în drepturi persoanei	(3) Probele obținute de către o persoană fizică sau juridică exclusiv prin accesul la dosarul autorității de concurență și care nu intră sub incidența alin. (1) sau (2) pot fi utilizate în cadrul unei acțiuni în despăgubire numai de către persoana respectivă sau de către o persoană fizică sau juridică ce a succedat în drepturi persoanei respective, inclusiv o persoană care a achiziționat drepturile litigioase ale persoanei respective.	Compatibil	

respective, inclusiv o persoană care a achiziționat drepturile litigioase ale persoanei respec-tive.			
Articolul 8 Sanctiuni (1) Statele membre se asigură că instanțele naționale pot impune în mod eficace sancțiuni părților, terților și reprezentanților legali ai acestora în oricare din următoarele cazuri: (a) nerespectarea sau refuzul de respectare de către aceștia a unui ordin de divulgare emis de o instanță națională; (b) distrugere a probelor relevante de către aceștia; (c) nerespectarea sau refuzul de respectare de către aceștia a obligațiilor impuse printr-un ordin de protecție a informa-țiilor confidențiale emis de o instanță națională; (d) încălcare de către aceștia a limitărilor privind utilizarea probelor prevăzute în prezentul capitol.	Articolul 8. Sancțiuni (1) Instanța de judecată, în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă, poate sancționa cu amendă persoanele care au săvârșit încălcări procedurale, de la 20 la 10 000 de unități convenționale pentru persoane fizice și de la 0,1% până la 1% din cifra de afaceri a întreprinderii sau a asocierii de întreprinderi, realizată în anul anterior sancționării, determinată în acord cu normele de individualizare a sancțiunilor prevăzute de Legea concurenței nr. 183/2012, pentru următoarele fapte săvârșite în legătură cu procesul: a) neprezentarea sau refuzul nejustificat de a prezenta în termenul stabilit o probă a cărei divulgare a fost dispusă de către instanța de judecată; b) distrugerea probelor relevante pentru soluționarea litigiului; c) nerespectarea sau refuzul de a se conforma măsurilor dispuse de instanță de judecată pentru a proteja informațiile confidențiale; d) încălcarea limitărilor privind utilizarea probelor prevăzute la art. 5-7.	Compatibil	
(2) Statele membre se asigură că sancțiunile care pot fi impuse de instanțele naționale sunt eficiente, proporționale și disuasive. Sancțiunile pe care le pot impune instanțele naționale includ, în ceea ce privește comportamentul unei părți în cadrul procedurilor aferente unei acțiuni în despăgubire, posibilitatea de a trage concluzii defavorabile, cum ar fi prezumarea că aspectul relevant a fost probat sau respingerea cererilor și apărărilor în întregime sau în parte, precum și posibilitatea de a dispune plata cheltuielilor de judecată.	(2) Amenda prevăzută la alin. (1) se stabilește de către instanța de judecată în fața căreia s-a săvârșit fapta, în funcție de gravitatea acesteia, având un caracter eficient, proporțional și disuasiv. O unitate convențională constituie 50 de lei. (3) În cazul refuzului nejustificat al unei părți de a se conforma dispozițiilor de divulgare sau în cazul distrugerii probelor, instanța de judecată poate trage concluzii defavorabile în privința acelei părți, inclusiv prin prezumarea ca dovedite a faptelor pe care probele nedivulgate urmau să le confirme. (4) Aplicarea amenzii nu scutește persoanele care dețin proba reclamată de obligația prezentării ei în instanță.	Compatibil	
CAPITOLUL III EFFECTUL DECIZIILOR NAȚIONALE, TERMENE DE PRESCRIPTIE, RĂSPUNDEREA ÎN SOLIDAR Articolul 9 Efectul deciziilor naționale (1) Statele membre se asigură că o încălcare a legislației în materie de concurență constatată printr-o decizie definitivă a unei autorități naționale în materie de concurență sau a unei instanțe de control judiciar se consideră a fi stabilită în mod irefutabil în scopul unei acțiuni în despăgubire introduse în fața instanțelor lor naționale în temeiul articolului 101 sau al articolului 102 din TFUE sau în temeiul legislației naționale în materie de concurență.	CAPITOLUL III EFFECTELE DECIZIILOR, TERMENE DE PRESCRIPTIE, RĂSPUNDEREA SOLIDARĂ Articolul 9. Efectul deciziilor irevocabile (1) O încălcare a legislației în materie de concurență constatată printr-o decizie a Consiliului Concurenței care a obținut puterea lucrului decis și/sau printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă a instanței de judecată este obligatorie pentru instanța de judecată investită cu soluționarea unei acțiuni în despăgubire întemeiate pe legislația în materie de concurență.	Compatibil	
(2) Statele membre se asigură că o decizie definitivă menționată la alineatul (1) pronunțată într-un alt stat membru poate fi prezentată, în conformitate cu legislația națională, în fața instanțelor lor naționale cel puțin drept probă prima facie a faptului că a avut loc o încălcare a	(2) O încălcare a legislației în materie de concurență, constatată printr-o decizie definitivă a Comisiei Europene, se consideră stabilită pentru instanța de judecată investită cu soluționarea	Compatibil	

legislației în materie de concurență și, după caz, poate fi evaluată împreună cu orice alte probe introduse de părți.	unei acțiuni în despăgubire în temeiul legislației în materie de concurență. (3) O decizie sau hotărâre definitivă privind încălcarea legislației în materie de concurență, pronunțată într-un alt stat membru al Uniunii Europene face dovada, până la proba contrară, a faptului că a avut loc o încălcare a legislației în materie de concurență și, după caz, poate fi evaluată împreună cu alte probe introduse de părți.		
(3) Prezentul articol nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor instanțelor naționale prevăzute la articolul 267 din TFUE.	(4) Prezentul articol nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor instanțelor naționale prevăzute la art. 267 din TFUE.	Compatibil	
Articolul 10 Termene de prescripție (1) Statele membre, în conformitate cu prezentul articol, prevăd norme aplicabile termenelor de prescripție pentru introducerea acțiunilor în despăgubire. Normele stabilesc când începe să curgă termenul de prescripție, care este durata acestuia și circumstanțele în care termenul de prescripție se întrerupe sau se suspendă.	Articolul 10. Termene de prescripție	Prevederi UE netranspuse	
(2) Termenele de prescripție nu încep să curgă înainte de încetarea încălcării legislației în materie de concurență și înainte ca reclamantul să fi cunoscut sau să fi trebuit în mod rezonabil să fi cunoscut: (a) comportamentul adoptat și faptul că acesta constituie o încălcare a legislației în materie de concurență; (b) faptul că încălcarea legislației în materie de concurență i-a adus un prejudiciu; și (c) identitatea autorului încălcării. (3) Statele membre se asigură că termenele de prescripție pentru introducerea unei acțiuni în despăgubire sunt de cel puțin cinci ani.	(1) Termenul de prescripție pentru acțiunea în despăgubire este de 5 ani. Termenul nu începe să curgă înainte ca încălcarea legislației în materie de concurență să fi încetat și înainte ca reclamantul să fi cunoscut sau să fi trebuit, în mod rezonabil, să cunoască: a) comportamentul adoptat și faptul că acesta constituie o încălcare a legislației în materie de concurență; b) faptul că încălcarea legislației în materie de concurență i-a adus un prejudiciu; și c) identitatea autorului încălcării.	Compatibil	
(4) Statele membre se asigură că un termen de prescripție este suspendat sau, în funcție de legislația națională, între-rup, în cazul în care o autoritate în materie de concurență desfășoară acțiuni în scopul investigației sau proceduri cu privire la o încălcare a legislației în materie de concurență la care se referă acțiunea în despăgubire. Suspendarea înce-tează cel mai devreme la un an după ce decizia de constatare a încălcării rămâne definitivă sau după ce procedurile înce-tează în alt mod.	(2) Termenul de prescripție, prevăzut la alin. (1) nu începe să curgă, iar, dacă a început să curgă, se suspendă în cazul în care autoritatea de concurență desfășoară acțiuni în scopul investigării sau proceduri cu privire la o încălcare a legislației în materie de concurență la care se referă acțiunea în despăgubire. Suspendarea încetează la un an după ce decizia de constatare a încălcării rămâne definitivă sau după ce procedurile încetează în alt mod. (3) Prescripția nu începe să curgă, iar, dacă a început să curgă, se suspendă pe durata procesului de soluționare consensuală a litigiului. Suspendarea termenului de prescripție produce efecte numai în privința părților care sunt sau au fost implicate sau reprezentate în soluționarea consensuală a litigiului.	Compatibil	
Articolul 11 Răspunderea în solidar	Articolul 11. Răspunderea solidară	Compatibil	

(1) Statele membre se asigură că întreprinderile care au încălcat legislația în materie de concurență printr-un comportament comun sunt răspunzătoare în solidar pentru prejudiciul cauzat de încălcarea legislației în materie de concurență, acest lucru având drept efect faptul că fiecare dintre întreprinderile respective are obligația de despăgubire integrală a prejudiciului, iar partea prejudiciată are dreptul de a solicita despăgubiri integrale de la oricare dintre acestea până când este despăgubită integral.	(1) Întreprinderile care au încălcat legislația în materie de concurență printr-un comportament comun poartă răspundere solidară pentru prejudiciul cauzat de încălcare. Fiecare dintre întreprinderile respective are obligația de despăgubire integrală a prejudiciului, iar partea prejudiciată are dreptul de a solicita despăgubiri integrale de la oricare dintre acestea până când este despăgubită integral.		
(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre se asigură că, fără a aduce atingere dreptului la despăgubiri integrale, astfel cum este prevăzut la articolul 3, în cazul în care autorul încălcării este o întreprindere mică sau mijlocie (IMM) în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei (1), acesta este responsabil numai față de cumpărătorii săi direcți și indirecti în cazul în care: (a) cota sa de piață de pe piața relevantă a fost mai mică de 5 % în orice moment de pe durata încălcării legislației în materie de concurență; și (b) aplicarea normelor obișnuite de răspundere în solidar ar periclita iremediabil viabilitatea sa economică și ar atrage pierderea totală a valorii activelor sale.	(2) Fără a aduce atingere dreptului la despăgubiri integrale, astfel cum este prevăzut la art. 3, în cazul în care autorul încălcării face parte din întreprinderi mici și mijlocii (ÎMM), astfel cum sunt definite în Legea nr. 179/2016 cu privire la întreprinderile mici și mijlocii, acesta este responsabil numai față de cumpărătorii săi direcți și indirecti, în cazul în care: a) cota sa de piață de pe piața relevantă a fost mai mică de 5% în orice moment de pe durata încălcării legislației în materie de concurență, și b) aplicarea normelor obișnuite a răspunderii solidare ar periclita iremediabil viabilitatea sa economică și ar atrage pierderea totală a valorii activelor sale;	Compatibil	
(3) Derogarea prevăzută la alineatul (2) nu se aplică în cazul în care: (a) IMM-ul a avut un rol principal în comiterea încălcării legislației în materie de concurență sau a impus altor întreprinderi să ia parte la încălcarea respectivă; sau (b) s-a constatat anterior încălcarea de către IMM a legislației în materie de concurență.	(3) Excepția prevăzută la alin. (2) nu se aplică în cazul în care: a) IMM -ul a avut un rol de inițiator al practicii anticoncurențiale sau a constrâns alte întreprinderi să participe ori să rămână parte la încălcarea respectivă; sau b) s-a constatat anterior încălcarea de către IMM a legislației în materie de concurență.	Compatibil	
(4) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre se asigură că un beneficiar de imunitate este răspunzător în solidar: (a) față de cumpărătorii sau furnizorii săi direcți și indirecti; și (b) față de alte părți prejudiciate numai în cazul în care nu se poate obține despăgubirea integrală de la celelalte între-prinderi care au fost implicate în aceeași încălcare a legislației în materie de concurență. Statele membre se asigură că orice termen de prescripție aplicabil cazurilor prevăzute la prezentul alineat este rezonabil și suficient pentru a permite părților prejudiciate să introducă astfel de acțiuni.	(4) Prin excepție de la alin. (1), întreprinderea care beneficiază de imunitate la amendă poartă răspundere solidară: a) față de cumpărătorii sau furnizorii săi direcți și indirecti; și b) față de alte părți prejudiciate, numai în cazul în care nu se poate obține despăgubirea integrală de la celelalte întreprinderi care au fost implicate în aceeași încălcare a legislației în materie de concurență.	Compatibil	
(5) Statele membre se asigură că un autor al unei încălcări poate recupera o contribuție din partea oricărui alt autor al încălcării, al cărei quantum este stabilit având în vedere răspunderea lor relativă pentru prejudiciul cauzat de încălcarea legislației în materie de concurență. Quantumul contribuției unui autor al încălcării căreia i s-a acordat imunitate la amendă în cadrul unui program de clemență nu depășește quantumul prejudiciului cauzat de aceasta cumpărătorilor sau furnizorilor proprii direcți sau indirecti.	(5) Întreprinderea implicată într-o practică anticoncurențială se poate îndrepta cu acțiune în regres împotriva oricărei alte întreprinderi implicate în respectiva încălcare pentru a recupera contribuția plătită pe seama acestora, al cărei quantum este stabilit având în vedere răspunderea lor relativă pentru prejudiciul cauzat de încălcarea legislației în materie de concurență. Quantumul contribuției unei întreprinderi implicate în încălcare și căreia i s-a acordat imunitate la amendă în cadrul unui program de clemență nu va depăși quantumul prejudiciului	Compatibil	

	cauzat de aceasta cumpărătorilor sau furnizorilor proprii, direcți sau indirecti.		
(6) Statele membre se asigură că, în cazul în care încălcarea legislației în materie de concurență a cauzat prejudicii altor părți decât cumpărătorilor sau furnizorilor proprii direcți sau indirecti ai autorilor încălcării, cuantumul oricărei contribuții din partea unui beneficiar de imunitate către alți autori ai încălcării este stabilit având în vedere răspunderea sa relativă pentru prejudiciul respectiv.	(6) În cazul în care încălcarea legislației în materie de concurență a cauzat prejudicii altor părți decât cumpărătorilor sau furnizorilor proprii direcți sau indirecti ai autorilor încălcării, cuantumul oricărei contribuții din partea unui beneficiar de imunitate către alți autori ai încălcării este stabilit având în vedere răspunderea sa relativă pentru prejudiciul respectiv.	Compatibil	
CAPITOLUL IV TRANSFERUL SUPRAPREȚURILOR Articolul 12 Transferul supraprețurilor și dreptul la despăgubiri integrale (1) Pentru a asigura deplina eficacitate a dreptului la despăgubiri integrale, astfel cum este prevăzut la articolul 3, statele membre se asigură că, în conformitate cu normele stabilite în prezentul capitol, oricine a suferit un prejudiciu poate solicita despăgubiri, indiferent dacă este un cumpărător direct sau indirect al autorului încălcării, și că sunt evitate despăgubirile care depășesc prejudiciul cauzat reclamantului de încălcarea legislației în materie de concurență, precum și absența răspunderii autorului încălcării.	CAPITOLUL IV TRANSFERUL SUPRAPREȚURILOR ȘI CUANTIFICAREA PREJUDICIULUI Articolul 12. Transferul supraprețurilor și dreptul la despăgubiri integrale (1) Pentru asigurarea deplinei eficacități a dreptului la despăgubiri integrale prevăzut la art. 3, orice persoană fizică sau juridică care a suferit un prejudiciu poate solicita despăgubiri, indiferent dacă este cumpărător direct sau indirect al autorului încălcării. (2) Măsurile privind compensarea prejudiciilor nu trebuie să ducă la acordarea unor despăgubiri care depășesc prejudiciul cauzat efectiv reclamantului și nici la exonerarea de răspundere a autorului încălcării.	Compatibil	
(2) Pentru a se evita despăgubirea excesivă, statele membre stabilesc normele de procedură adecvate pentru a se asigura că despăgubirile pentru pierderea efectivă, la orice nivel al lanțului de aprovizionare, nu depășesc prejudiciul sub formă de suprapreț cauzat la acel nivel.	(3) Despăgubirile pentru pierderea efectivă, la orice nivel al lanțului de aprovizionare, nu vor depăși prejudiciul sub formă de suprapreț cauzat la acel nivel.	Compatibil	
(3) Prezentul capitol nu aduce atingere dreptului unei părți prejudiciate de a solicita și de a obține despăgubiri pentru pierderea de profit cauzată de transferul parțial sau integral al supraprețului.	(4) Partea prejudiciată are dreptul de a solicita și de a obține despăgubiri pentru pierderea de profit cauzată de transferul parțial sau integral al supraprețului.	Compatibil	
(4) Statele membre se asigură că normele prevăzute în prezentul capitol se aplică în mod corespunzător atunci când încălcarea legislației în materie de concurență se produce la nivelul aprovizionării autorului încălcării.	(5) Prevederile referitoare la transferul supraprețurilor se aplică în mod corespunzător și atunci când încălcarea legislației în materie de concurență se produce la nivelul aprovizionării autorului încălcării.	Compatibil	
(5) Statele membre se asigură că instanțele naționale au competența de a estima, în conformitate cu procedurile naționale, cota din orice suprapreț care a fost transferată.	(6) În cazul în care dovedirea cuantumului exact al supraprețului transferat este imposibilă sau extrem de dificilă, instanța de judecată este în drept să estimeze cota-parte din suprapreț care a fost transferată.	Compatibil	
Articolul 13 Invocarea transferului în apărare	Articolul 13. Invocarea transferului în apărare (1) Pârâtul într-o acțiune în despăgubire poate invoca în apărarea sa împotriva unei cereri de despăgubiri faptul că	Compatibil	

Statele membre se asigură că pârâțul într-o acțiune în despăgubire poate invoca în apărarea sa împotriva unei cereri de despăgubiri faptul că reclamantul a transferat integral sau parțial supraprețul rezultat din încălcarea legislației în materie de concurență. Sarcina probei privind transferul supraprețului revine pârâțului, care poate solicita în mod rezonabil divulgarea de informații din partea reclamantului sau din partea terților.	reclamantul a transferat integral sau parțial supraprețul rezultat din încălcarea legislației în materie de concurență. (2) Sarcina probei privind transferul supraprețului revine pârâțului, care poate solicita divulgarea de informații din partea reclamantului sau din partea terților.		
Articolul 14 Cumpărătorii indirecți (1) Statele membre se asigură că, atunci când într-o acțiune în despăgubire existența unei cereri de despăgubiri sau cuantumul despăgubirilor care trebuie acordate depinde de faptul dacă un suprapreț a fost transferat reclamantului sau de măsura în care un suprapreț a fost transferat reclamantului, luând în considerare practica comercială potrivit căreia creșterile de prețuri sunt transferate în aval de-a lungul lanțului de aprovizionare, sarcina probei pentru a dovedi existența și amploarea unui astfel de transfer revine reclamantului, care poate solicita în mod rezonabil divulgarea de informații din partea pârâțului sau din partea terților.	Articolul 14. Cumpărătorii indirecți (1) În cazul în care existența sau cuantumul despăgubirilor solicitate depinde de faptul dacă un suprapreț a fost transferat reclamantului sau de măsura în care un suprapreț a fost transferat reclamantului, sarcina probei privind existența și amploarea acestui transfer îi revine reclamantului, luând în considerare practica comercială de transfer în aval al creșterilor de preț pe lanțul de aprovizionare. În acest scop, reclamantul poate solicita instanței de judecată divulgarea de probe de la pârât sau de la terți, în condițiile art. 5–7.	Compatibil	
(2) În situația menționată la alineatul (1), cumpărătorul indirect se consideră că a dovedit existența transferului asupra sa atunci când acesta a arătat că: (a) pârâțul a săvârșit o încălcare a legislației în materie de concurență; (b) încălcarea legislației în materie de concurență a avut ca rezultat un suprapreț pentru cumpărătorul direct al pârâțului; și (c) a achiziționat bunurile sau serviciile care au făcut obiectul încălcării legislației în materie de concurență sau a achiziționat bunuri sau servicii rezultând din respectivele bunuri sau servicii ori conținând respectivele bunuri sau servicii. Prezentul alineat nu se aplică în cazul în care pârâțul poate demonstra în mod credibil și convingător pentru instanță că supraprețul nu a fost transferat sau nu a fost transferat integral cumpărătorului indirect.	(2) În situația menționată la alin. (1), cumpărătorul indirect se consideră că a dovedit existența transferului asupra sa atunci când acesta a arătat că: a) pârâțul a săvârșit o încălcare a legislației în materie de concurență; b) încălcarea legislației în materie de concurență a avut ca rezultat un suprapreț pentru cumpărătorul direct al pârâțului; și c) cumpărătorul indirect a achiziționat bunurile sau serviciile care au făcut obiectul încălcării sau produse/servicii derivate din acestea ori care le conțin. (3) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazul în care pârâțul poate demonstra că supraprețul nu a fost transferat sau nu a fost transferat integral cumpărătorului indirect.	Compatibil	
Articolul 15 Acțiuni în despăgubire introduse de reclamanți de la niveluri diferite ale lanțului de aprovizionare (1) Pentru a se evita ca acțiunile în despăgubire din partea unor reclamanți de la niveluri diferite ale lanțului de aprovizionare să ducă la o răspundere multiplă sau la absența răspunderii autorului încălcării, statele membre se asigură că, în evaluarea îndeplinirii cerințelor privind sarcina probei rezultate din aplicarea articolelor 13 și 14, instanțele naționale sesizate cu privire la o acțiune în despăgubire sunt în măsură, prin mijloacele disponibile în temeiul legislației naționale sau a Uniunii, să ia în considerare în mod corespunzător oricare dintre următoarele:	Articolul 15. Acțiuni în despăgubire introduse de reclamanți de la niveluri diferite ale lanțului de aprovizionare Pentru a se evita ca acțiunile în despăgubire din partea unor reclamanți de la niveluri diferite ale lanțului de aprovizionare să ducă la o răspundere multiplă sau la absența răspunderii autorului încălcării, în evaluarea îndeplinirii cerințelor privind sarcina probei rezultate din aplicarea art. 13 și 14, instanța de judecată sesizată cu privire la o acțiune în despăgubire poate lua în considerare, în mod corespunzător, oricare dintre următoarele: a) acțiunile în despăgubire care sunt legate de aceeași încălcare a legislației în materie de concurență, dar sunt introduse de reclamanți de la alte niveluri ale lanțului de aprovizionare;	Compatibil	

(a) acțiunile în despăgubire care sunt legate de aceeași încălcare a legislației în materie de concurență, dar sunt introduse de reclamanți de la alte niveluri ale lanțului de aprovizionare; (b) hotărârile pronunțate în acțiunile în despăgubire astfel cum sunt menționate la litera (a); (c) informațiile relevante care aparțin domeniului public și care rezultă din cazuri de asigurare a respectării legislației în materie de concurență la nivel public. (2) Prezentul articol nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor instanțelor naționale prevăzute la articolul 30 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012.	b) hotărârile pronunțate în acțiunile în despăgubire, astfel cum sunt prevăzute la lit. a); c) informațiile relevante cu caracter public și care rezultă din cazuri de asigurare a respectării legislației în materie de concurență la nivel public.		
Articolul 16 Orientări pentru instanțele naționale Comisia emite orientări pentru instanțele naționale cu privire la modalitatea de estimare a cotei din suprapreț transferate cumpărătorului indirect.		Prevederi UE neaplicabile	
CAPITOLUL V CUANTIFICAREA PREJUDICIULUI Articolul 17 Cuantificarea prejudiciului (1) Statele membre se asigură că nici sarcina probei și nici standardul probatoriu necesare pentru cuantificarea preju-diciului nu fac practic imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea dreptului la despăgubiri. Statele membre se asigură că instanțele naționale sunt abilitate, în conformitate cu procedurile naționale, pentru a estima cuantumul prejudiciului în cazul în care se constată că un reclamant a suferit un prejudiciu, dar cuantificarea exactă, pe baza elementelor de probă disponibile, a prejudiciului suferit este practic imposibilă sau excesiv de dificilă.	CAPITOLUL V SOLUȚIONAREA CONSENSUALĂ A LITIGIILOR Articolul 16. Cuantificarea prejudiciului (1) În cazul în care este imposibilă sau extrem de dificilă stabilirea cuantumului exact al prejudiciului pe baza probelor administrate, instanța de judecată este în drept să estimeze cuantumul acestuia. Instanța se asigură că sarcina probei și standardul probatoriu aplicat nu fac practic imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea dreptului la despăgubiri integrale.	Compatibil	
(2) Se presupune că încălcările sub forma unor carteluri provoacă prejudicii. Autorul încălcării are dreptul de a răsturna o astfel de prezumție.	(2) Se prezumă că încălcările sub forma unor carteluri provoacă prejudicii constând în creșterea prețului produselor sau serviciilor vizate de cartel cu 20%. Prezumpția este una relativă, autorul încălcării având dreptul să răstoarne aceasta prezumție. (3) Se prezumă că încălcările sub forma abuzului de poziție dominantă provoacă prejudicii. Prezumpția este una relativă, autorul încălcării având dreptul să răstoarne aceasta prezumție.	Compatibil	
(3) Statele membre se asigură că, în cadrul unei proceduri referitoare la o acțiune în despăgubire, o autoritate națională în materie de concurență poate, la cererea unei instanțe naționale, să acorde asistență respectivei instanțe naționale în vederea determinării cuantumului despăgubirilor, dacă autoritatea națională în materie de concurență respectivă consi-deră adecvată această asistență.	(4) În cadrul unei proceduri referitoare la o acțiune în despăgubire, la cererea instanței, Consiliul Concurenței poate să acorde asistență acesteia, dacă o consideră adecvată, în vederea determinării cuantumului despăgubirilor.	Compatibil	
CAPITOLUL VI SOLUȚIONAREA CONSENSUALĂ A LITIGIILOR Articolul 18		Prevederi UE neaplicabile	

Efectul suspensiv al soluționării consensuale a litigiilor (1) Statele membre se asigură că termenul de prescripție pentru introducerea unei acțiuni în despăgubire este suspendat pe durata procesului de soluționare consensuală a litigiului. Suspendarea termenului de prescripție se aplică numai cu privire la părțile care sunt sau au fost implicate sau reprezentate în soluționarea consensuală a litigiului.			
(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor legislației naționale în materie de arbitraj, statele membre se asigură că instanțele naționale sesizate cu privire la o acțiune în despăgubire își pot suspenda procedurile pentru maximum doi ani atunci când părțile din cadrul procedurilor respective sunt implicate în soluționarea consensuală a litigiului privind cererea vizată de acțiunea în despăgubire respectivă.	Articolul 17. Efectele soluționării alternative a litigiilor (1) Fără a aduce atingere prevederilor legislației în materie de arbitraj și mediere, instanța de judecată sesizată cu privire la o acțiune în despăgubire își poate suspenda procedurile pentru o perioadă de cel mult 2 ani atunci când părțile din cadrul procedurilor respective sunt implicate în soluționarea consensuală a litigiului privind cererea vizată de acțiunea în despăgubire.	Compatibil	
(3) O autoritate de concurență poate considera că despăgubirile plătite în urma unei tranzacții consensuale și înainte de decizia sa de aplicare a unei amenzi constituie un factor atenuant.	Articolul 18. Factor atenuant pentru individualizarea sancțiunilor aplicate de Consiliul Concurenței Consiliul Concurenței poate reține ca factor atenuant pentru individualizarea sancțiunii, în decizia de constatare și sancționare a unei fapte anticoncurențiale, existența plății de despăgubiri în urma unor soluționări alternative a litigiilor.	Compatibil	
Articolul 19 Efectul tranzacțiilor consensuale asupra acțiunilor în despăgubire ulterioare (1) Statele membre se asigură că, în urma unei tranzacții consensuale, cererea părții prejudiciate care a încheiat tran-zacția este redusă cu cota din prejudiciul cauzat acesteia de către coautorul încălcării legislației în materie de concurență cu care a încheiat tranzacția.	Articolul 17. Efectele soluționării consensuale a litigiilor (2) În urma unei soluționări consensuale a litigiului, cererea părții prejudiciate este redusă cu cota din prejudiciul cauzat acesteia de către coautorul încălcării legislației în materie de concurență care a procedat la soluționarea consensuală a litigiului.	Compatibil	
(2) Partea restantă din cererea părții prejudiciate care a încheiat tranzacția poate fi pretinsă numai coautorilor încăl-cării care nu au încheiat tranzacția. Coautorii încălcării care nu au încheiat tranzacția nu ar trebui să poată recupera o contribuție pentru partea restantă din cererea părții prejudiciate din partea coautorului încălcării care a încheiat tran-zacția.	Articolul 17. Efectele soluționării consensuale a litigiilor (3) Partea rămasă din acțiunea în despăgubire poate fi pretinsă doar de la coautorii care nu au participat la soluționarea consensuală. Aceștia din urmă nu au drept de regres împotriva coautorului care a soluționat consensual litigiul pentru suma reprezentând partea rămasă din prejudiciu.	Compatibil	
(3) Prin derogare de la alineatul (2), statele membre se asigură că, în cazul în care coautorii încălcării care nu au încheiat o tranzacție nu pot plăti despăgubirile care corespund părții restante a cererii din partea părții prejudiciate care a încheiat tranzacția, partea prejudiciată care a încheiat tranzacția poate pretinde partea restantă din cerere coautorului încălcării care a încheiat tranzacția. Derogarea menționată la primul paragraf poate fi exclusă în mod expres prin acordul de tranzacție consensuală.	Articolul 17. Efectele soluționării consensuale a litigiilor (4) Prin derogare de la prevederile alin. (3), în cazul în care coautorii încălcării care nu au participat la soluționarea consensuală se află în imposibilitate de a plăti despăgubirile restante, partea prejudiciată poate pretinde suma rămasă de la coautorul care a încheiat acordul de soluționare consensuală, cu excepția cazului în care prin acordul respectiv s-a convenit în mod expres înlăturarea acestei posibilități.	Compatibil	

(4) La determinarea cuantumului contribuției pe care un coautor al încălcării îl poate recupera de la oricare alt coautor al încălcării în conformitate cu partea de răspundere care revine fiecăruia pentru prejudiciul adus de încălcarea legislației în materie de concurență, instanțele naționale țin cont în mod corespunzător de orice despăgubiri plătite în temeiul unei tranzacții consensuale în care este implicat coautorul încălcării relevant.	Articolul 17. Efectele soluționării consensuale a litigiilor (5) La stabilirea cuantumului contribuției de regres datorate între coautori conform răspunderii lor relative, instanța de judecată ia în considerare în mod corespunzător orice despăgubiri deja achitate în temeiul unei soluționări consensuale a litigiului.	Compatibil	
CAPITOLUL VII DISPOZIȚII FINALE Articolul 20 Reexaminare (1) Comisia reexaminează prezenta directivă și prezintă un raport în această privință Parlamentului European și Consiliului până la 27 decembrie 2020.		Prevederi UE neaplicabile	
(2) Raportul menționat la alineatul (1) include, printre altele, informații cu privire la toate aspectele următoare: (a) impactul posibil al constrângerilor financiare care decurg din plata amenzilor impuse de o autoritate în materie de concurență pentru o încălcare a legislației în materie de concurență asupra posibilității părților prejudiciate de a obține despăgubiri integrale pentru prejudiciul cauzat de respectiva încălcare a legislației în materie de concurență; (b) măsura în care reclamanții care solicită despăgubiri pentru prejudiciul cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență, astfel cum au fost stabilite printr-o decizie de constatare a unei încălcări adoptată de o autoritate în materie de concurență dintr-un stat membru, pot să demonstreze producerea unei astfel de încălcări a legislației în materie de concurență în fața instanței naționale a unui alt stat membru; (c) măsura în care despăgubirile pentru pierderea efectivă au depășit prejudiciul sub formă de suprapreț cauzat de încăl-carea legislației în materie de concurență sau suferit la orice nivel al lanțului de aprovizionare.		Prevederi UE neaplicabile	
(3) Dacă este cazul, raportul menționat la alineatul (1) este însoțit de o propunere legislativă.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 21 Transpunere (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 27 decembrie 2016 Statele membre comunică fără întârziere Comisiei textul respectivelor dispoziții. Atunci când statele membre adoptă măsurile menționate, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt înso-țite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimi-teri.		Prevederi UE neaplicabile	

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 22 Aplicarea în timp (1) Statele membre se asigură că măsurile naționale adoptate în temeiul articolului 21 în vederea asigurării conformității cu dispozițiile de drept material din prezenta directivă nu se aplică retroactiv.		Prevederi UE neaplicabile	
(2) Statele membre se asigură că orice măsuri naționale adoptate în temeiul articolului 21, în afara celor menționate la alineatul (1), nu se aplică acțiunilor în despăgubire cu privire la care o instanță națională a fost sesizată înainte de 26 decembrie 2014.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 23 Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 24 Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre.		Prevederi UE neaplicabile	